

Eén familie in een gemeenschappelijk huis

Vandaag komen we, in menselijke broederschap verenigd, samen om de bewustwording te vergroten rond de ongekende uitdagingen die ons en het leven op ons prachtige gemeenschappelijke huis, de Aarde, bedreigen.

Als wetenschappers en leiders uit verschillende religieuze tradities verenigen we ons in een geest van nederigheid, verantwoordelijkheid, wederzijds respect en een open dialoog. Deze dialoog beperkt zich niet tot het uitwisselen van ideeën, maar is gericht op het verlangen gezamenlijk op te trekken, vanuit onze verstande oproep om in harmonie met elkaar en met de natuur te leven.

De bijeenkomst van vandaag is het resultaat van maandenlange betrokken broederlijke dialoog tussen geloofsleiders en wetenschappers, die zich bewust zijn van de noodzaak van veel *diepere solidariteit*, in het licht van de wereldwijde pandemie en van groeiende bezorgdheid over ons gemeenschappelijk huis.

Wij zijn ons bewust: de natuur is een geschenk

De natuur is een geschenk, maar ook een leven gevende kracht zonder welke we niet kunnen bestaan. Onze geloofsovertuigingen en spiritualiteit onderwijzen ons de plicht, individueel en collectief, om te zorgen voor de menselijke familie en voor de omgeving waarin zij leeft. We zijn geen grenzeloze meesters van onze planeet en haar hulpbronnen. *Wij zijn verzorgers van de natuurlijke omgeving*, zijn geroepen voor haar te zorgen met het oog op toekomstige generaties, en hebben de morele plicht om mee te werken aan het herstel van de planeet.

We zijn *onderling sterk afhankelijk* van elkaar en van de natuurlijke wereld. Deze verbinding vormt de basis voor interpersoonlijke en intergenerationele solidariteit, en voor het overwinnen van egoïsme. De schade aan het milieu is gedeeltelijk het gevolg van de roofzuchtige neiging om de natuurlijke wereld te zien als iets dat moet worden geëxploiteerd, zonder rekening te houden met de mate waarin overleving afhangt van de biodiversiteit en het behoud van de gezondheid van planetaire en lokale ecosystemen. Meerdere crises waarmee de mensheid wordt geconfronteerd tonen de mislukking van een dergelijke aanpak aan. Zij zijn ten diepste gekoppeld aan een *crisis van ethische en spirituele waarden*.

Geloof en wetenschap zijn essentiële pijlers van de menselijke beschaving, vanuit gedeelde principes en complementariteit. Samen moeten we de bedreigingen aanpakken waarmee ons gemeenschappelijk huis wordt geconfronteerd. De waarschuwingen van de wetenschappelijke gemeenschap worden steeds grimmiger en duidelijker, evenals de noodzaak concrete stappen te zetten. Wetenschappers zeggen dat de tijd dringt. De wereldwijde temperaturen zijn al zodanig gestegen dat de planeet warmer is dan ooit in de afgelopen 200.000 jaar. We liggen op een koers richting een temperatuurstijging van meer dan twee graden Celsius boven het pre-industriële niveau.

Dit is niet alleen een fysiek probleem, maar ook een morele uitdaging. De klimaatcrisis treft ons allemaal, maar niet allemaal in gelijke mate. Zij zal verschillende maar verwoestende gevolgen hebben voor mensen in geïndustrialiseerde en voor mensen in niet-geïndustrialiseerde landen. De klimaatcrisis treft met name de armsten, vooral vrouwen en kinderen in de meest kwetsbare landen, die er het minst verantwoordelijk voor zijn.

De mensheid heeft het *vermogen om te denken* en de *vrijheid om te kiezen*. We moeten deze uitdagingen aangaan met behulp van de kennis van de wetenschap en de wijsheid van religie: *meer weten* en er *beter voor zorgen*. We moeten oplossingen zoeken in onszelf, in onze gemeenschappen

en samen met de natuur, vanuit een integrale benadering. We moeten op de lange termijn denken in het belang van de hele mensheid, nu en in de toekomst.

De kiemen van conflicten moeten we verwijderen: hebzucht, onverschilligheid, onwetendheid, angst, onrecht, onzekerheid en geweld. We moeten ons vooral richten op degenen in de marge, en samenwerken om elkaar te inspireren en te stimuleren. We moeten in vrede met elkaar en met de natuur leven. Nu is het tijd om als gezamenlijk antwoord transformatieve actie te ondernemen. Terwijl de COVID-pandemie woedt, vormt 2021 een cruciale uitdaging om van deze crisis een kans te maken om *opnieuw na te denken over de wereld die we voor onszelf en voor onze kinderen willen*. Bij deze omschakeling moet *zorgen voor* centraal staan, op alle niveaus.

Onze oproep: de noodzaak voor meer ambitie bij COP 26

We hebben een raamwerk van hoop en moed nodig. Maar we moeten ook het *ontwikkelings-narratief* veranderen en een nieuw soort economie omarmen: een economie die de menselijke waardigheid centraal stelt en die inclusief is; die ecologisch vriendelijk is, voor het milieu zorgt in plaats van uitbuit; een economie die niet gebaseerd is op eindeloze groei en alsmat toenemende wensen, maar op het ondersteunen van het leven; een economie die de deugd van toereikendheid bevordert en overmaat als slecht veroordeelt; een economie die niet alleen technologisch aangedreven wordt, maar ook moreel en ethisch is.

Nu is het tijd voor dringende, radicale en verantwoorde actie. Om de huidige situatie te veranderen moet de internationale gemeenschap met meer ambitie en eerlijkheid handelen, in alle aspecten van haar beleid en strategieën.

Klimaatverandering is een ernstige bedreiging. In het belang van *rechtvaardigheid en eerlijkheid* pleiten we voor gemeenschappelijke maar gedifferentieerde klimaatactie op alle niveaus, van individuele gedragsveranderingen tot politieke besluitvorming op het hoogste niveau.

De wereld is geroepen om de koolstofemissies zo snel mogelijk tot netto nul terug te brengen, waarbij *rijkere landen het voortouw nemen* bij het verminderen van hun eigen uitstoot en bij het financieren van emissiereducties van armere landen. Het is belangrijk dat alle regeringen een traject volgen dat de wereldwijde gemiddelde temperatuurstijging beperkt tot 1,5°C boven het pre-industriële niveau. Om deze doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs te bereiken moet COP 26 ambitieuze korte-termijnacties van alle landen opleveren, met gedifferentieerde verantwoordelijkheden. Er moet ook dringend actie worden ondernomen om de afspraken op middellange en lange termijn na te komen.

We smeken de landen met de grootste verantwoordelijkheid en capaciteit om hun klimaatactie in eigen land op te voeren; om bestaande beloften voor substantiële financiële *steun aan kwetsbare landen* na te komen; om overeenstemming te bereiken over nieuwe doelstellingen teneinde deze landen in staat te stellen klimaatbestendig te worden en zich aan te passen aan klimaatverandering, en verlies en schade door klimaatverandering – voor veel landen al een realiteit – aan te pakken.

Wij zullen landen begeleiden bij hun streven gemarginaliseerde groepen en kwetsbare bevolkingsgroepen binnen hun eigen grenzen te beschermen en in hen te investeren; bevolkingsgroepen die te lang onevenredige lasten hebben gedragen en in de frontlinie hebben gestaan van armoede, vervuiling en de pandemie. *De rechten van inheemse volkeren en lokale gemeenschappen* moeten speciale aandacht krijgen, en zij moeten beschermd worden tegen roofzuchtige economische belangen. Ze zijn al millennia de verzorgers van de aarde. We moeten naar hen luisteren en bereid zijn ons door hun wijsheid te laten leiden.

We doen een beroep op regeringen om hun ambities en internationale samenwerking te vergroten om de transitie naar schone energie te bevorderen; duurzaam landgebruik toe te passen, met inbegrip van het voorkomen van ontbossing, het herstel van bossen en het behoud van biodiversiteit; voedselsystemen te transformeren zodat die milieuvriendelijk worden en lokale culturen respecteren; een einde te maken aan honger; en duurzame levensstijlen en consumptie- en productiepatronen te bevorderen.

We vragen volledig rekening te houden met de effecten van de overgang naar een schone energie-economie op de beroepsbevolking. Prioriteit moet worden gegeven aan het scheppen van fatsoenlijke werkgelegenheid voor iedereen, met name zij die werken in sectoren die ([nu nog] - MvD) afhankelijk zijn van fossiele brandstoffen. We vragen te zorgen voor een effectieve en inclusieve, *rechtvaardige transitie* naar een lage uitstoot van broeikasgassen en klimaatbestendige ontwikkeling. Tegelijkertijd roepen we ertoe op zowel sociale als economische gevolgen op de korte en lange termijn in aanmerking te nemen, en een evenwichtige benadering te hanteren die de zorg voor toekomstige generaties combineert met de garantie dat niemand in onze eigen tijd zijn/haar dagelijks brood verliest.

We roepen *financiële instellingen*, banken en investeerders op tot verantwoorde financiering van investeringen met een positieve impact op mens en planeet. We roepen maatschappelijke organisaties en iedereen op om deze uitdagingen moedig aan te gaan in een geest van samenwerking. Tegelijkertijd vragen we de leiders aanwezig op COP 26 om ervoor te zorgen dat geen *biodiversiteit* meer verloren gaat en dat alle land- en waterecosystemen worden hersteld, beschermd en duurzaam beheerd.

Om deze doelen te bereiken staat ons een grote *educatieve uitdaging* te wachten. Regeringen kunnen zo'n ambitieuze verandering niet alleen aan. We hebben de hele samenleving nodig – het gezin, religieuze instellingen, scholen en universiteiten, bedrijven en financiële systemen – om deel te nemen aan een transparant samenwerkingsproces, zodat alle stemmen op waarde worden geschat en alle mensen worden vertegenwoordigd in de besluitvorming, inclusief degenen die het meest worden getroffen - vooral vrouwen en gemeenschappen waarvan de stemmen vaak worden genegeerd of gedevalueerd.

Hieraan kunnen wij, religieuze leiders en instellingen, een belangrijke bijdrage leveren. De mensheid moet haar *perspectieven en waarden heroverwegen*, het consumentisme en de alomtegenwoordige wegwerpcultuur afwijzen, en een cultuur van zorg en samenwerking omarmen.

Bewustwording van het publiek is onontbeerlijk voor de noodzakelijke koerswijziging.

Onze inzet en creativiteit

De volgelingen van religieuze tradities hebben een cruciale rol te spelen bij het aanpakken van de crisis van ons gemeenschappelijk huis. We verbinden ons ertoe om veel meer serieuze actie te ondernemen. Jongeren eisen dat we luisteren naar de wetenschappelijke inzichten en dat wij, ouderen, veel meer doen.

Om te beginnen verbinden we ons ertoe de *educatieve en culturele transformatie te bevorderen* die cruciaal is om alle andere acties te ondersteunen. We onderstrepen het belang van:

Het verdiepen van onze inspanningen om bij de leden van onze tradities een fundamentele verandering teweeg te brengen voor wat betreft de manier waarop we omgaan met de aarde en met andere mensen (*'ecologische bekering'*). We zullen onze gemeenschappen eraan herinneren dat zorg voor de aarde en voor anderen een kernprincipe is van al onze tradities. De tekenen van de

goddelijke harmonie in de natuurlijke wereld onderkennend, zullen we ernaar streven deze ecologische gevoeligheid bewuster in onze praktijken op te nemen.

- Het aanmoedigen van onze *onderwijs- en culturele instellingen* om in hun programma's voorrang te geven aan relevante wetenschappelijke inzichten, het integraal ecologisch onderwijs te versterken en studenten en hun gezinnen te helpen om met nieuwe ogen om te gaan met de natuur en met anderen. Naast overdracht van informatie en technische kennis, willen we diepgewortelde deugden overbrengen teneinde de vereiste ecologische transformatie te ondersteunen.
- Actief en gepast deelnemen aan het openbare en politieke debat over milieukwesties, waarbij we onze *religieuze, morele en spirituele zienswijzen* delen en de stemmen van de zwaksten, van jongeren en degenen die te vaak worden genegeerd zoals inheemse volkeren, versterken. We onderstrepen hoe belangrijk het is het milieudebat hernieuwd in te kaderen, zodat het niet meer alleen over technische kwesties gaat, maar ook over morele kwesties.
- Het betrekken van onze gemeenten en instellingen en hun bureaus bij *de opbouw van duurzame, veerkrachtige en rechtvaardige gemeenschappen*, het creëren van middelen en ontwikkelen van lokale samenwerking voor bijvoorbeeld herstellende kleinschalige landbouw en duurzame energiecoöperaties.

Daarnaast onderstrepen we het belang van *verregaande milieumaatregelen* binnen onze eigen instellingen en gemeenschappen, geïnformeerd door de wetenschap en gebaseerd op religieuze wijsheid. Hoewel we overheden en internationale organisaties oproepen om ambitieus te zijn, erkennen we ook de grote rol die wijzelf spelen.

We willen het belang benadrukken van:

- Het ondersteunen van acties om de koolstofemissies te verminderen, koolstofneutraliteit te bereiken, de vermindering van het risico op rampen te bevorderen, afvalbeheer te verbeteren, water en energie te besparen, hernieuwbare energie te ontwikkelen, groene open ruimten te creëren, kustgebieden in stand te houden, ontbossing te voorkomen en bossen te herstellen. Veel van deze acties vereisen *samenwerking* met landbouw- en visserijgemeenschappen, met name kleinschalige en familiale boeren, die we zullen ondersteunen.
- Het maken van gedurfde plannen om *volledige duurzaamheid* te bereiken *in onze gebouwen, grond, voertuigen en andere eigendommen*, door deel te nemen aan de wereldwijde race om onze planeet te redden.
- Het aanmoedigen van onze gemeenschappen om thuis een *eenvoudige en duurzame levensstijl* te voeren, om zo onze collectieve ecologische voetafdruk te verkleinen.
- Het streven naar de *afstemming van onze financiële investeringen* op milieuvriendelijke en maatschappelijk verantwoorde normen, waarbij betere verantwoording en transparantie – in het licht van de toenemende tendens investeringen in fossiele brandstoffen af te bouwen en deze te richten op hernieuwbare energie en herstellende landbouw - worden verzekerd. We zullen belanghebbenden uit de publieke en private sector aanmoedigen hetzelfde te doen.
- Het bezien van alle *goederen die we kopen en diensten die we inhuren* door dezelfde ethische lens, waarbij wordt vermeden dat er twee verschillende morele normen worden toegepast op het bedrijfsleven en op de rest van het sociale leven. Zo zullen we onze geloofsgemeenschappen bewust maken van de noodzaak om onze bank-, verzekerings- en investeringskeuzes onder de loep te nemen, en ze te corrigeren in overeenstemming met de waarden die we hier verkondigen.

Onze hoop: een tijd van genade, een kans die we niet mogen verspillen

Nú hebben we te maken met een moment van kansen en van waarheid. We bidden dat onze menselijke familie zich mag verenigen om ons gemeenschappelijke huis te redden voordat het te laat is. *Toekomstige generaties zullen het ons nooit vergeven* als we deze kostbare kans verkwisten. We hebben een tuin geërfd: we mogen geen woestijn nalaten aan onze kinderen.

Wetenschappers hebben ons gewaarschuwd dat er misschien nog maar een decennium over is om *de planeet te herstellen*.

We pleiten bij de internationale gemeenschap, bijeen op COP 26, om snel, verantwoordelijk en gezamenlijk actie te ondernemen om onze gewonde mensheid en het huis dat aan ons *rentmeesterschap* is toevertrouwd, te beschermen, te herstellen en te genezen.

We doen een beroep op iedereen op deze planeet om met ons mee te gaan op deze *gemeenschappelijke reis*, wetende dat wat we kunnen bereiken niet alleen afhangt van kansen en middelen, maar ook van hoop, moed, solidariteit en goede wil.

In een tijd vol verdeeldheid en vertwijfeling kijken we eendrachtig en met hoop naar de toekomst. We streven ernaar de mensen in de wereld te dienen, in het bijzonder de armen en de toekomstige generaties, door aan te moedigen tot een profetische visie en creatieve, respectvolle en moedige actie ter wille van de Aarde, ons gemeenschappelijk huis.

(21 oktober 2021, voorlopige vertaling Marijke van Duin)